

Arrest

nr. 59 161 van 1 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 18 december 2003 het Rijk binnen en diende op 19 december 2003 een asielaanvraag in. Op 16 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Djiboutiaanse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Djibouti-stad en te behoren tot de Bide-clan (< Isa). Uw vader was lid van de politieke oppositiepartij PRD en was tevens een goede vriend van de toenmalige voorzitter van de PRD, M. J. E. Toen u 12 jaar oud was werd u van school weggestuurd omdat uw ouders niet meer in staat waren de schoolboeken te betalen. Wanneer u 14 jaar oud was werd uw vader gearresteerd. U besloot zich toe te leggen op atletiek. In 1998 werd u als atletiektalent ontdekt door H. G. en hij trainde u op de 3 000, 1 500 en 800 meter. Uw broers O. en B. en uw zus A., die werkzaam waren bij de overheid, werden in 1999 ontslagen omwille van uw vaders

sympathieën voor de oppositie en jullie behoren tot een minderheidsclan. In 2000 werd u gecontacteerd door het Ministerie van Sport, de Federatie, en zij vroegen u om deel te nemen aan de Olympische Spelen van Sydney. U tekende een contract met de Federatie om naar Sydney te gaan en bij uw terugkomst in Djibouti werd u door de Federatie naar een trainingskamp in Addis Ababa gestuurd. Na 2 maanden, op 30 augustus 2000 keerde u terug van het trainingskamp. In 2001 werd uw vader ontslagen bij het Ministerie van Water. Op 21 augustus 2001 werd u gecontacteerd door R. J., een atleet van het leger. Hij stelde u voor om in het leger te gaan en als tegenprestatie zou u aan diverse atletiekwedstrijden kunnen deelnemen. U weigerde echter omdat u zichzelf te jong vond om in het leger te gaan. Diezelfde namiddag werd u door mensen van het leger bezocht en men bedreigde u omdat u weigerde in het leger te gaan. Gezien uw vader, broers en zussen ontslagen waren was u de enige inkomstenbron in de familie. U vermoedt dat men u wilde inlijven in het leger opdat de enige inkomstenbron van de familie zou wegvallen. Gezien u vader de oppositie steunde en jullie tot een minderheidsclan behoren poogden de autoriteiten jullie te vervolgen. U had geen keuze en op 30 december 2001 tekende u een contract met het leger waarbij u zich ertoe verbond 12 jaar in dienst van het leger te blijven. In ruil daarvoor zou u mogen deelnemen aan diverse atletiekevenementen. Men vertelde u erbij dat u als soldaat nooit arbeid diende te verrichten. Maar in tegenstelling tot de gedane beloftes werd het u niet toegestaan deel te nemen aan alle atletiekwedstrijden en diende u toiletten schoon te maken en kreeg u minder geld. U diende een basistraining te Hol Hol te volgen van 6 maanden in plaats van de beloofde 2 maanden. In 2002 vluchtte uw vader naar Ethiopië. In februari 2002 werd u korporaal-chef en verhuisde u naar de marinebasis vlakbij Djibouti-stad. Hier diende u huishoudelijk werk te verrichten voor Generaal Z. S. A.. U wilde deelnemen aan een wedstrijd in maart 2003, doch het leger weigerde uw deelname. Op 3 juni 2003 nam u deel aan een toernooi tussen het Franse leger en het Djiboutiaanse leger en u won het toernooi. In juni 2003 vroeg de Federatie u deel te nemen aan een training, aanvankelijk weigerde het leger doch na tussenkomst van de minister mocht u meegaan. In juni 2003 vroeg u aan korporaal A. D. de toestemming om deel te nemen aan een toernooi in Ali Sabieh. De korporaal weigerde echter en liet u op 7 juli 2003 arresteren. U werd 1 week lang gevangen gezet. Op 18 augustus 2003 arriveerde u in Parijs om deel te nemen aan het Wereldkampioenschap Atletiek in Parijs. U werd steeds bewaakt door luitenant M. en luitenant A. gezien men vreesde dat u zou vluchten. Op 27 augustus 2003 nam u deel aan het Wereldkampioenschap atletiek en op 30 augustus 2003 keerde u terug naar Djibouti. Op 31 augustus 2003 vroeg u uw ontslag uit het leger aan korporaal Zakaria doch hij weigerde. U vroeg vervolgens 5 dagen verlof die u wel toegekend werden. Op 5 september 2003 keerde u terug naar het leger. Tijdens een vakantieperiode in het leger maakte van de gelegenheid gebruik om op 7 december 2003 per boot Djibouti te verlaten. U arriveerde in Sanaa, Yemen en nam een bus naar Ta'iz en vervolgens een andere bus naar Mukha. Op 11 december 2003 nam u een vliegtuig van Air Yemen naar Frankrijk. U nam vervolgens een trein naar Brussel, België alwaar u op vrijdag 19 december 2003 arriveerde. Op 19 december 2003 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Niettegenstaande het Commissariaat-generaal op 7 oktober 2004 aanvankelijk een gunstige beslissing nam betreffende uw verblijf op het grondgebied, dient na grondig onderzoek te worden opgemerkt dat u niet aantoont dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Er dient te worden opgemerkt dat diverse hiaten en tussen uw gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal dat uw vader driemaal gearresteerd en opgesloten werd door de Djiboutiaanse autoriteiten (gehoorverslag dringend beroep Commissariaat-generaal dd. 25 juni 2004, p. 3 en 5) hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken absoluut geen melding gemaakt had van het feit dat uw vader ooit gearresteerd werd noch van het feit dat hij ooit opgesloten zou zijn door de Djiboutiaanse autoriteiten (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 6 januari 2004). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u hierop vroeg "waarom zei u bij Dienst Vreemdelingenzaken niet dat uw vader driemaal gearresteerd werd en het land verliet?" (gehoor in dringend beroep, p. 20) reliceerde u "dat vroeg men niet" (gehoor in dringend beroep, p. 20). Tijdens uw gehoor ten gronde voor het Commissariaat-generaal legde u echter nog andere verklaringen af en u beweerde dat uw vader – voor zover u weet – slechts eenmaal gearresteerd werd door de Djiboutiaanse autoriteiten (gehoor ten gronde, p. 8). U voegde er aan toe "misschien werd hij [vader] meermaals gearresteerd maar ik weet er niets van" (gehoor ten gronde, p.8). Wanneer de interviewer van het

Commissariaat-generaal u hierop zei "[tijdens] uw gehoor in dringend beroep bij het Commissariaat-generaal zei u dat [uw] vader 3 keer werd gearresteerd?" (gehoor ten gronde, p. 14) antwoordde u dat uw vader slechts eenmaal gearresteerd werd (p. 14) en dat u "een foutje" (p. 14) maakte. Het is echter weinig geloofwaardig dat u zich zou vergissen met betrekking tot zulke belangrijke gebeurtenissen. Verder maakte u voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van het feit dat u vervolgd zou worden omwille van uw clanbehoren hoewel u voor het Commissariaat-generaal verklaarde vervolgd te zijn geworden omdat u tot de Bide-clan behoort (gehoor in dringend beroep, p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u hierop vroeg "waarom zei u bij Dienst Vreemdelingenzaken niets over clan?" (gehoor in dringend beroep, p. 19) repliceerde u "het was te kort ik wist het niet" (gehoor in dringend beroep, p. 19). Uw antwoord kan echter geenszins als een afdoende verklaring beschouwd worden gezien met logischerwijs toch zou kunnen verwachten dat u spontaan al de redenen voor uw "vrees voor vervolging" zou vermelden tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Voorts verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat uw broers ontslagen werden uit hun overheidsjobs omwille van het feit dat uw vader actief was bij de oppositie en omwille van hun clanbehoren (gehoor in dringend beroep, p. 5) hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het geheel geen melding maakte van de problemen die uw broers gekend zouden hebben. Deze lacunes tussen uw gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie maal opgesloten werd in een cel als straf tijdens uw verblijf in het leger (punt 42). U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken namelijk in juni 2003, op 17 juli 2003 en op 10 september 2003 opgesloten geworden te zijn in een kleine cel (punt 42). Tijdens uw gehoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen slechts twee maal gearresteerd te zijn geworden, namelijk in juli 2003 en op 10 september 2003 (gehoor in dringend beroep, p. 15). Tijdens uw gehoor ten gronde voor het commissariaat-generaal verklaarde u eveneens dat u slechts twee maal gearresteerd werd doch qua data van de arrestaties verklaarde u bevreemdend genoeg mei 2003 (gehoor ten gronde, p. 11) en 6 juli 2003 (gehoor ten gronde, p. 12) hetgeen dus niet overeenstemt met uw vorige verklaringen. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u tijdens uw gehoor ten gronde attent maakte op deze discrepanties bekende u dat u voorheen gelogen heeft en dat u slechts twee maal gearresteerd werd (gehoor ten gronde, p. 14). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal keren dat u gearresteerd zou zijn en de vaststelling dat u toegaf gelogen te hebben over uw arrestaties ondermijnt toch de verdere geloofwaardigheid van uw ganse asielrelaas. Bovendien verklaarde u tijdens uw gehoor ten gronde voor het Commissariaat-generaal dat u tijdens uw vorige gehoren eveneens gelogen had over de duur van uw detenties (gehoor ten gronde, p. 15). Daarenboven verklaarde u tijdens uw gehoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal dat uw vader ontslagen werd uit zijn overheidsjob toen u 9 jaar oud was (p. 2) hoewel u tijdens uw gehoor ten gronde verklaarde dat uw vader ontslagen werd wanneer u 2 jaar oud was (p. 6), vervolgens beweerde u dat uw vader ontslagen werd wanneer u 12 jaar oud was (p. 7) en nog later verklaarde u dat uw vader ontslagen werd in 2001 (p. 7 en 8), toen u 17 jaar oud was.

Het Commissariaat-generaal oordeelt op basis van bovenstaande vaststellingen dat er aan de feiten waarop u zich beroept om de vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reël risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen, geen geloof kan worden gehecht.

De door u voorgelegde geboorteakte uitgegeven op 6 december 2003 te Djibouti, het door u voorgelegde attest van IAAF, het door u voorgelegde militaire certificaat uitgegeven op 4 februari 2002 te Djibouti, de door u voorgelegde uittreksels van volgende websites: www.mbolo.com en www.djibnet.com wijzigen niets aan het voorgaande gezien noch uw identiteit, noch uw sportactiviteiten noch uw militaire carrière betwijfeld wordt. De door u voorgelegde getuigenis van Daher Ahmed Farah, voorzitter van MRD, uitgegeven op 12 november 2003 te Brussel, wijzigt evenmin iets aan het voorgaande gezien dit attest geenszins de door u beschreven vervolgingsfeiten staakt. Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept de *“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting”* in.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster in de loop van haar asielprocedure meermaals werd gehoord, met name op 6 januari 2004 op de DVZ en op 25 juni 2004 en 22 maart 2005 op het CGVS en tijdens deze interviews de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Verzoekster kan dan ook bezwaarlijk overtuigen waar zij inzake de vluchtelingenstatus aanvoert dat *“door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatloze geen enkel onderzoek werd ingesteld naar verzoeksters vrees voor vervolging bij een terugkeer naar haar land en haar mogelijkheid om de bescherming van de Djiboutiaanse autoriteiten in te roepen”* alsook inzake de subsidiaire bescherming aanvoert *“Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft nagelaten verzoeksters asielmotieven te toetsen aan het nieuwe art. 48/4 van de Vreemdelingenwet”* noch waar zij meent dat de commissaris-generaal onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan, nu bovendien in de bestreden beslissing uitvoerig wordt gemotiveerd tot welke bevindingen het onderzoek heeft geleid, en waarom deze vaststellingen de commissaris-generaal ertoe deden besluiten de asielaanvraag af te wijzen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaarde Djibouti te zijn ontvlucht omdat zij er als professionele atlete tewerkgesteld voor het leger, gevisceerd en vervolgd werd door de overheid omwille van het politieke engagement van haar vader voor oppositiepartij PRD en omdat ze deel uitmaakte van de Bide-clan. De asielaanvraag werd afgewezen omwille van talrijke tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen die de geloofwaardigheid van haar asielmotieven onderuit halen.

3.2. Verzoekster legde haar geboorteakte, een attest van IAAF, een militair certificaat en uittreksels van websites inzake haar sportprestaties neer maar laat na haar identiteitskaart en paspoort neer te leggen, die ze naar haar zeggen achterliet (vragenlijst) terwijl ze niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast haar geloofwaardigheid aan.

3.3. Verzoekster verklaarde dat niettemin zij tewerkgesteld was voor het leger en de overheid haar sportieve carrière promootte en zij in belangrijke internationale sportprestaties haar land mocht vertegenwoordigen, zij tevens vervolgd werd door diezelfde overheid *“omwille van haar etnische origine en de politieke oppositieactiviteiten van haar etnische origine”*. Daargelaten dat zij deze loutere beweringen niet aantoonde, zijn haar verklaringen dermate tegenstrijdig dat ze de waarachtigheid van de vervolging zelf opheffen. Het is immers niet ernstig dat verzoeksters verklaringen over essentiële kwesties die de kern raken van het asielrelaas zoals het ontslag, de arrestaties en detenties van haar vader, de problemen van haar broers, alsook haar eigen problemen, haar arrestaties en zelfs de reden voor haar vervolging, zodanig willekeurig en strijdig zijn dat ze zelf toegeeft op verschillende punten gelogen te hebben (zie CGVS-verhoor). Verzoekster tracht dit te minimaliseren tot *“overdrijvingen en verwarring in hoofde van verzoekster”* wat niet wegneemt dat verzoekster aldus toegeeft dat haar asielmotieven voorgelogen zijn, minstens dat ze aan oprechte verklaringen inzake haar professionele en sportieve carrière verzonnen gegevens heeft toegevoegd. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor haar tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen. Aangezien zij derhalve bewust en intentioneel heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden kan verzoekster derhalve bezwaarlijk overtuigen waar zij anderszids beweert verward te zijn geweest.

3.4. Het voorgehouden asielrelaas wordt bovendien niet geobjectiveerd. Voor zover verzoekster en haar familie in de specifieke negatieve aandacht stonden van de overheid en de Djiboutiaanse autoriteiten haar familie vervolgen, arresteren en uit hun functie hebben ontslaan, kan uit het administratief dossier blijken dat diezelfde autoriteiten verzoekster opvallend positief en gunstig behandelden en verzoekster een baan gaven zodat haar familie het financieel beter zou hebben. Verder kan uit het administratief dossier blijken dat de Djiboutiaanse overheid verzoeksters atletische capaciteiten opmerkte, haar financierde en steunde om op een hoog niveau aan atletiek te kunnen doen, en verzoekster uiteindelijk de mogelijkheid gaf om deel te nemen aan tal van internationale belangrijke atletiek-meetings, zelfs aan de Olympische Spelen van Sydney van 2000 en het Wereldkampioenschap Atletiek van Parijs van 2003 en dit alles *“WITH RECOGNITION AND APPRECIATION”* (attest IAAF). Verzoekster toont dan ook niet aan op welke wijze ze om etnische redenen vervolgd werd, noch licht ze deze onverzoenbare houding van Djibouti toe. Verzoeksters bewering *“ze werkten me tegen en wilden me vernietigen”* (gehoorverslag CGVS, 22.03.2005, p.5) komt dan ook verzonnen voor.

3.5. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten, temeer nu verzoekster uitdrukkelijk bevestigt dat haar asielrelaas niet met de werkelijkheid overeenstemt.

3.6. Verzoekster verwijt de commissaris-generaal te hebben *“nagelaten in het land van herkomst enig actueel onderzoek in te stellen naar haar vrees van vervolging”*, doch licht niet toe welke concrete elementen waarop de bestreden beslissing gebaseerd zou zijn niet actueel zouden zijn, noch voert zij zelf enige actuele informatie aan die de motieven uit de bestreden beslissing zouden kunnen vitiëren. Verweerder wijst er in dit verband verder terecht op *“dat de actuele situatie in het land van herkomst slechts nader moet worden onderzocht, indien verzoeksters relaas voldoende geloofwaardig overkomt”*, wat in casu klaarblijkelijk niet het geval is.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. De Raad ziet tenslotte het nut noch de ernst in van verzoeksters opmerking in het verzoekschrift dat “*zij geen bescherming van de Oegandese autoriteiten*” kan krijgen nu zij afkomstig is van Djibouti en niet toelicht waarom zij behoefte zou hebben aan bescherming van de Oegandese autoriteiten noch waarom zij deze niet kan invoeren, noch waarom zij hier nooit eerder op wees in de loop van haar asielprocedure.

4.4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK